

СКЛАДИ КОМАНД:

«Прикарпаття»
Головний тренер —
І. М. Красецький
Начальник команди —
Ю. Й. Шулятицький.
Тренери — **М. М. Гнатишин,**
Т. М. Белей, Б. О. Коштычак

«ДНІПРО»
Головний тренер —
М. П. Павлов
Тренери —
О. П. Лисенко, В. М. Шамардин

С. Сташко (1971)
О. Пироженко (1967)
Я. Ватаманюк (1963)
І. Мельничук (1963)
В. Гуменяк (1960)
Р. Русановський (1973)
І. Стахів (1968)
В. Винник (1967)
А. Хомин (1968)
М. Савка (1962)
А. Романчук (1961)
В. Лахмай (1970)
А. Шулятицький (1969)
П. Русак (1970)
Р. Григорчук (1965)
Т. Ковальчук (1973)
Ю. Шулятицький (1970)
В. Новтанюк (1971)
Б. Гусак (1972)
М. Волосляк (1972)
Н. Мочерняк (1974)
Р. Максимюк (1974)

В. Городов (1961)
М. Медін (1972)
С. Диравка (1971)
С. Беженар (1970)
С. Мамчур (1972)
Г. Козир (1971)
В. Горілий (1965)
В. Вагмут (1962)
В. Тищенко (1963)
А. Юдін (1967)
Є. Похлабаєв (1971)
О. Сасько (1970)
А. Полунін (1971)
В. Москвин (1968)
О. Захаров (1969)
С. Коновалов (1972)
В. Лебідь (1973)
С. Думенко (1968)

Запишіть для себе:

Суддівська бригада.....
Рахунок матчуна користь
Голи забили

Два наступні матчі «Прикарпаття» зіграє на виїзді — 18 травня у Києві і 21-го в Одесі. Вдома, 6 червня у суботу наші спортсмени прийматимуть харківський «Металіст». Початок зустрічі о 18 год. 30 хв.

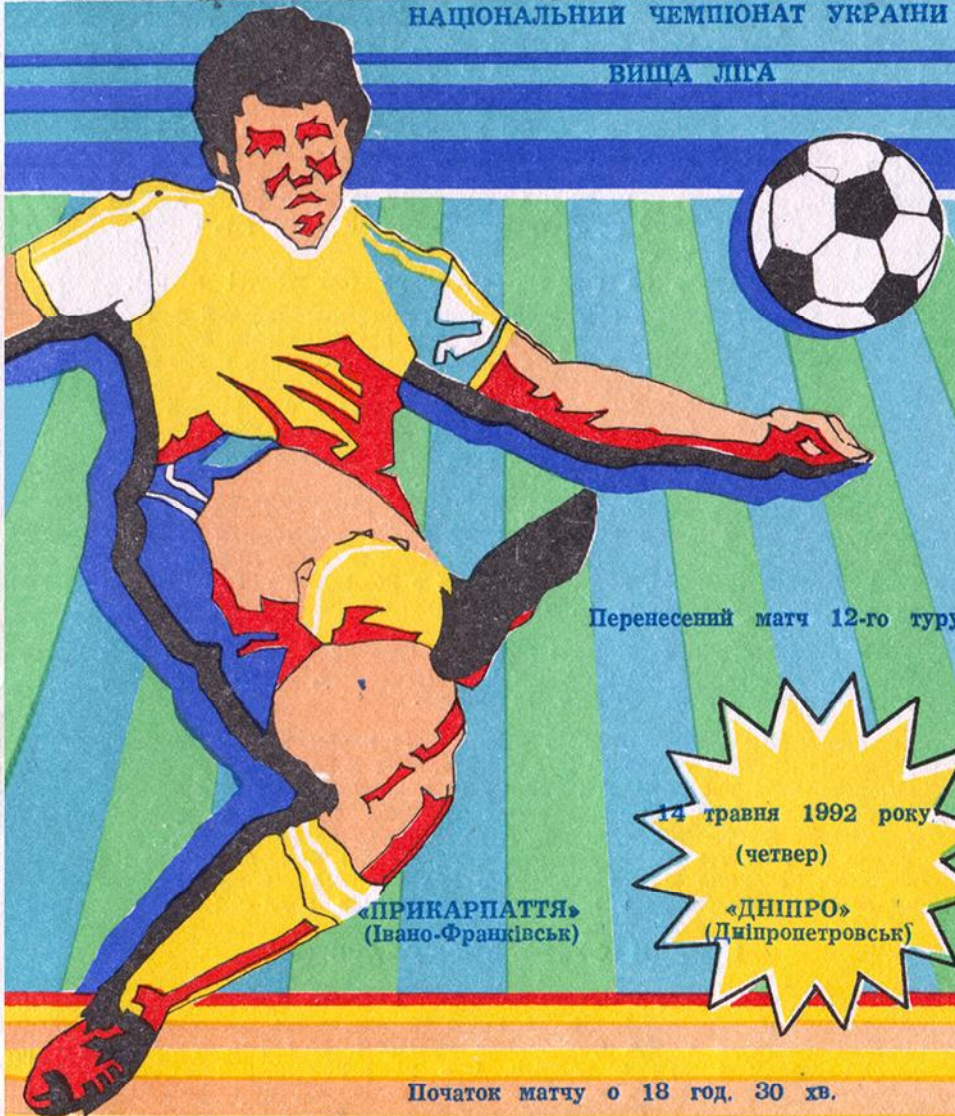
Спортивно-інформаційна служба ФК «Прикарпаття».
Відповідальний за випуск **П. БЕЛЕЙ.**

Ціна 1 крб.

з. 1644, т. 1000

прикарпаття

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ ≈ ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ
ВИЩА ЛІГА

Перенесений матч 12-го туру

14 травня 1992 року
(четвер)
«ПРИКАРПАТТЯ»
(Івано-Франківськ)
«ДНІПРО»
(Дніпропетровськ)

Початок матчу о 18 год. 30 хв.

«ДНІПРО» (Дніпропетровськ)

Наші гості

Футбольний клуб «Дніпро» — один з найсильніших на Україні. Заснована команда в 1936 році. Її перша назва — «Сталь». З 1949 по 1961 — «Металург». В ті роки колектив представляв Дніпропетровський металургійний завод імені Петровського. Його найвище досягнення у класі «Б» — третє місце в українській зоні. Під нинішньою назвою клуб грає з 1962 року. І ось уже 30 років гідно захищає честь одного з найбільших в республіці підприємств — «Південного машинобудівного заводу».

У вищій лізі колишнього СРСР команда виступала з 1972 року (крім 1979—1980 р.р.). І після киян футболісти Дніпропетровської області мають абсолютно кращі показники серед інших колективів республіки. «Дніпро» — чемпіон СРСР 1983 та 1988 років, другий призер — 1987 та 1989 р.р., третій — 1984 й 1985 р.р. Володар Кубка СРСР 1989 р.

Матчі проводить на стадіоні «Метеор» (34 тисячі місць).

Хоч у передвоєнні й післявоєнні роки дніпропетровський футбол великих успіхів не домагався, з його лав вийшло кілька майстрів, чиї імена (з переходом у більш відомі команди) стали потім відомими як П. Лайко, І. Кузьменко, В. Гребер, О. Леонтьєв, В. Маслаченко. У групу найсильніших «Дніпро» увірвався на рубежі 70-х років. У цьому є велика заслуга тодішнього тренера дніпропетровців В. Лобановського, який за три роки вивів її у вищу лігу і в рік свого дебюту у ній посів 6-те місце.

Після від'їзду Лобановського до Києва, клуб переживав важкі часи. Піку своїх досягнень він домігся після повернення до класу найсильніших у 1981 році. Цей десятирічний злет пов'язаний з іменами чудових тренерів, котрі працювали з командою — В. Ємеця та Г. Жиздика, а потім і Є. Кучеревського.

У складі «Дніпра» глядачі побачили цікавих й самобутніх футболістів. Досить згадати тільки О. Протасова, Г. Литовченка, І. Вишневського, В. Лютого та інших.

Повсюдний вплив гравців у зарубіжні клуби, що відбувається зараз, не обійшов стороною й «Дніпро». Ряд його лідерів з успіхом виступає нині у Європі. А на зміну їм прийшла талановита молодь, котра мріє помножити досягнення старших товаришів.

Всього футболісти «Дніпра» й «Прикарпаття» зустрічались між собою 9 разів. На рахунку наших земляків 3 перемоги, 2 нічиї і 4 поразки. Різниця м'ячів 12—14. Гра першого кола у Дніпропетровську завершилась перемогою господарів поля — 1:0.

ПОРАДИ ФУТБОЛЬНОМУ АРБИТРУ.

Якість суддівства викликає чимало нарікань з боку тренерів, футболістів й уболівальників. Та, якщо дотримуватись рекомендацій, що їх пропонує УЕФА футболним арбітрам, то якість обслуговування матчів можна підвищити. Ось ці рекомендації:

- не допускати брутальної гри;
- демонструвати рішучість в перші хвилини матчу;
- бути непримиренним до неспортивних вчинків;

- постійно «бути» у грі;
- не випускати гру з рук;
- бути в хорошій фізичній формі;
- тактовно вести себе на полі;
- не дозволяти сумніватися у своїх рішеннях;
- не допускати спроби господарів поля здобути прихильність;
- не боятись призначити пенальті, коли його вимагають правила;
- заохочувати швидше виконання вільних ударів;
- заставляти футболістів суворо дотримуватися всіх правил гри;
- не допускати затягування часу;
- карати за симуляцію;
- тримати в полі зору всі дії гравців;
- в жодному випадку не допускати заперечень;
- карати спроби гравців вплинути на рішення, яке приймається в складній ситуації;
- слідкувати за нападом на воротаря при виконанні кутових ударів;
- намагатися досягти взаємодії з боковими суддями;
- чітко виконувати адміністративні (караючі) обов'язки.

ФУТБОЛЬНА КНИГА ГІНЕСА.

Немає у світі, напевно, ні одного вболівальника, який би не бажав своїй команді успіху у кожному матчі. Але спорт є спорт. Яким не був би сильним і стабільним склад, досвідченим тренер, все (або майже все) вирішується на футбольному полі. А події на ньому не завжди розгортаються згідно законів логіки. Тим більше варто згадати про команди, яким тривалий час вдалося не програвати своїм суперникам.

Серед збірних найдовшу серію матчів без поразки провела команда Бразилії. З 4-го жовтня 1975 року 1-ше квітня 1978 року південно-американці не поступились у 37 зустрічах. Для цієї команди це не був поодинокий успіх. У 1970—73 роках бразилійці зупинились на числі 32.

На європейському континенті першість за угорцями. Свою серію з 32 матчів вони розпочали у червні 1950 року. Саме у цей період угорці серед інших перемагали збірну Англії 6:3 (це була перша поразка англійців на «Уемблі» у матчі з континентальним суперником) і 7:1 у Будапешті. Та найважливіший свій матч команда тренера Шебеша програла у фіналі чемпіонату світу 1954 року збірній Західної Німеччини — 2:3. Ще до сьогодні шкодують вболівальники країни, що невдача прийшла так несвоєчасно. Вже після фіналу ця команда ще 18 разів залишала поле непереможеною. Поки у 1956 році не прийшли танки з червоною зіркою на броні, що примусило кількох провідних гравців емігрувати на Захід.

Хороше досягнення належить італійцям, які у 1934—39 роках не поступилися суперникам у 34 зустрічах, 30 з яких були офіційними.

Команда Чехо-Словаччини з жовтня 1974 по березень 1977 не програвала у 24 матчах. Англійці після поразки у червні 1988 від збірної СРСР майже два роки не засмучували своїх прихильників, це у сумі склало 17 зустрічей.

(продовження буде)